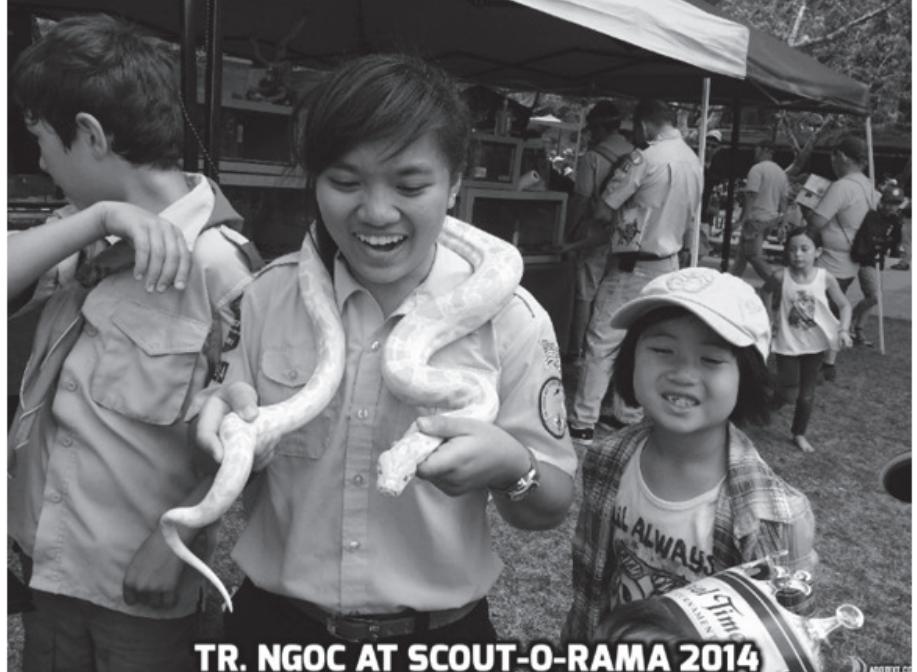

Lần Đầu Tiên...

Đã từ lâu, Thứ Bảy không còn là ngày buồn tẻ đối với tôi. Thay vào đó, tôi được nhìn thấy sự nhiệt tình của các anh chị Trưởng, sự năng động và nhiệt huyết của các em, đặc biệt là các em Chim Non trong Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn. Tôi tham gia Hướng Đạo qua sự giới thiệu của người chú. Khi đến với Liên Đoàn, tôi có hơi bỡ ngỡ vì mọi thứ rất mới mẻ và cũng hơi lo sợ rằng không biết mình sẽ làm gì, các em như thế nào. Nhưng nỗi sợ và sự bỡ ngỡ ấy đã tan biến sau vài ngày sinh hoạt chung với các em Chim Non. Chính nhờ sự năng động và nhiệt huyết của các em đã lôi cuốn tôi sinh hoạt với Trường Sơn cho đến nay.

Ngày đầu tiên đến với Trường Sơn, tôi không làm được gì cả ngoài

TR. NGOC AT SCOUT-O-RAMA 2014

việc nhìn các em sinh hoạt vui vẻ với nhau. Sau đó, chị Trưởng đã hướng dẫn tôi vài điều để tôi có thể hiểu các em hơn. Những ngày tháng sau đó, tôi có thể hòa hợp với sự lạc quan và nhí nhảnh của các em. Rồi ngày đó cũng đến, ngày mà tôi được đeo khăn quàng và mặc đồng phục Hướng Đạo, ngày mà tôi ước nó đến thật nhanh. Ngày đó, tôi vừa vui vừa hồi hộp. Vui mừng vì mình sắp được đeo khăn quàng, hồi hộp vì không biết mình có nhớ lời hứa trước khi đeo khăn không. Nếu mà quên thì chắc quê lắm. May mắn thay mọi việc đều rất suông sẻ vì chẳng có chuyện gì xảy ra cả, ngoài chuyện tôi bị “đá” và được bắt tay trái cũng như nhận lời chúc mừng từ các anh chị Trưởng.

Tham gia Hướng Đạo, không những cho đi, mà còn nhận lại được rất nhiều. Từ trước đến nay, tôi chỉ được nhìn các anh chị thắt nút dây, nhưng chưa bao giờ tôi đụng đến sợi dây cả, cho nên tôi phải tìm hiểu để có thể giúp các em. Nhiều lúc tôi chẳng cần tìm đâu xa vì đã có sự hướng dẫn nhiệt tình của các anh chị Trưởng. Dù cho có hát dở, múa xấu thì cũng phải tập luyện để hướng dẫn cho các em. Những lần tập hát, các em cứ nhìn tôi hoài, tôi băn khoăn không biết mặt mình có dính gì không. Tập hát cho các em khá là dễ, nhưng để các em hát được (không cần hay) lại là một việc khác. Đa số các em sinh ra tại Hoa Kỳ, nên các em hơi khó khăn trong việc hát tiếng Việt. Nhưng những bài hát ngắn, nhịp điệu vui nhộn kết hợp với những điệu múa, là công cụ tốt nhất để thu hút các em. Cũng nhờ vậy mà tôi ngày càng kiên nhẫn hơn. Tôi chưa một lần đứng nói trước đám đông, cho dù có thì chỉ là với đám bạn trong lớp. Vì vậy, lần đầu tiên một mình sinh hoạt với các em, tôi rất lo lắng và hồi hộp, không biết mình nói các em có hiểu không, rồi nếu có em nào hỏi thì tôi biết trả lời làm sao. Biết bao nhiêu câu hỏi cứ quanh quẩn trong đầu tôi. Nhưng bây giờ, những câu hỏi ấy không còn là sự cản trở đối với tôi nữa.

Lần đầu tiên tôi tham gia Bridging Camp với các em là kỷ niệm tôi nhớ nhất. Để tạo thêm tình đoàn kết, các em được chia vào từng đội với các anh chị lớn và thi đấu qua các trò chơi với nhau. Khi đêm xuống, các em, các anh chị Huynh Trưởng và phụ huynh cùng nhau đốt lửa trại. Tôi hơi bất ngờ khi các em có thể trình diễn

những tiết mục mang đến tiếng cười cho mọi người chỉ trong ba mươi phút chuẩn bị. Không chỉ là những tiếng cười, các em còn đem đến những bài học đầy ý nghĩa về tình huynh đệ, gắn bó anh em giúp đỡ nhau khi hoạn nạn. Ngoài ra, còn có sự góp vui của quý phụ huynh qua những bài hát về các con thú như voi, cò... và nhiều trò chơi sinh hoạt vui nhộn khác. Ngọn lửa hồng vẫn đang hiu hắt, là nơi mà các anh chị Trưởng quây quần bên nhau, chia sẻ nhau nghe về những thành công, những việc cần thay đổi trong buổi trại hôm đó. Mặc dù trời rất lạnh, nhưng trong tâm mỗi người vẫn ấm áp. Cuộc vui nào rồi cũng tàn, nhưng kỷ niệm đó, hình bóng đó vẫn còn sâu đậm trong mỗi người chúng ta.

Tuy là buổi trại đã kết thúc lâu rồi, nhưng những kỷ niệm trong buổi trại hôm đó vẫn như cuốn băng quay chậm trong đầu tôi. Nhờ Hướng Đạo, tôi học hỏi thêm nhiều điều, điều mà trường học không hề dạy và quen biết nhiều người. Đối với tôi, một người từ Việt Nam mới qua, tôi thấy mình rất may mắn khi được tham gia Hướng Đạo. Các anh chị Trưởng đã tận tâm hướng dẫn tôi, từ một con người lạ nước lạ cái cảm thấy tự tin hơn và thoải mái hòa nhập với mọi người. Tôi cũng xin cảm ơn các anh chị đã nhiệt tình hướng dẫn tôi, cảm ơn các em Chim Non đã tạo cho tôi không khí vui vẻ, và nhiệt huyết. Đối với tôi đó là những kỷ niệm có thể nói không thể quên được. Vì đó là lần đầu tiên...

